

adtil i Lørdet, og bruges Bureauet, hvad der særdeles godt kan sig gøre, partipolitisk, er man naturligvis meget værre faren, end om der intet Bureau var — i det mindste for de Partiers Vedkommende, der ikke er Regeringspartier. At nogen Terdens i den Retning er til Stede, kunde man høre af de Udtalelser, der fremkom fra de forskellige Partiers Side; thi de Hæb og de Ønsker, der knyttedes til dette Bureau, udsprang væsentlig fra deres partipolitiske Sjæl.

Et æret Medlem, det ærede 6te Medlem for Hovedstaden (Wiinblad) ønskede, at ogsaa Udenrigsministeriets Meddelelser skulde redigeres af et Pressebureau under Udenrigsministeriet. Jeg er ikke helt klar over, hvad han mente. Jeg haaber dog for Himlens Skyld ikke, at han mente, at Bureauet skulde omrørigere Konsulatsberetningerne, for i saa Fald vilde Hærene rejse sig paa mit Hoved ved Tarken om, hvad der kunde komme ud af det. Konsulatsberetningerne virker netop og skal netop virke ved deres Friskhed — undertiden ogsaa ved deres Margel paa Friskhed, men der er for Resten mange fortræffelige Konsulatsberetninger i Udenrigsministeriets Meddelelser. De skal virke netop ved det umiddelbare Indtryk fra det Menneske, det Intellekt, der har opfattet, hvad der er gaaet ham, og skal de gaa gennem en ministeriel Ælteraskine bagefter, skal jeg da snart afsige mit Abonnement paa Udenrigsministeriets Meddelelser.

Det samme ærede Medlem ønskede ogsaa Fagforeningsmeddelelser kolporteret gennem Bureauet frem og tilbage. Jeg vil give det ærede Medlem det for Arbejderbevægelsen velmente Raad, at Arbejderbevægelsen selv søger at udvide sine udenrigske Forbindelser og selv søger at blive Medarbejder af Bureauer, der har til Opgave at samarbejde Arbejderpartiets Ønsker og Maal, saaledes at de kan fremtræde for den Verden, der ikke hører til Arbejderpartiet, som virkelig kommer fra en fælles Stemning og fælles Interesse i de forskellige Lænder, saaledes at det ikke bliver som nu, da dette Ord „international“ dækker de mest stridende Interesser og Ønsker og saaledes staaer som en fuldstændig Frase. Dog tror jeg, at ogsaa Udenrigsministeriet kommer til at give sig mere af med Arbejderspørgsmaal i Fremtiden, end det tidligere har gjort, og jeg tror ogsaa, at det vil være heldigt, om det gør det. Der maa efterhaanden stræbes hen til en Samarbejden, saa vidt det er muligt, i hvert Tilfælde med Hensyn til Produktionsbetragtningerne, og mellem disse er Arbejderforholdene overordentlig vigtige. Men om det just skulde blive en Opgave for Presse-

bureauet, tvivler jeg om; jeg skulde tro, det snarere bliver Korsulers og Diplomaters Opgave. At tænke sig Bureauet brugt til at udføre det, som først og fremmest Arbejderorganisationerne selv skal udføre, tror jeg uredt alle Omstændigheder vil være urigtigt.

I det hele taget, lad os endelig ikke, heller ikke for Erhvervsorganisationernes Vedkommende — jeg mener de andre Organisationer, Lænderbruget eller Industrien, Hændelen eller Skibsarten — bilde os ind, at vi vil kunne kaste Arbejdet, Initiativet o. s. v. over paa Statsorganisationer, for det er fuldstændig umuligt. Statsorganisationer har endnu aldrig i Verden kunnet skabe noget; de kan administrere, de kan gøre det godt, og de kan gøre det daarligt, men jeg tror, at de aldrig har skabt noget, og jeg tror, at det ligger udenfor deres Natur at skabe noget, i hvert Fald naar de er blevet saa vidt organiseret, at man kan sige: Nu er det i en fast Form, nu gaar Maskineriet.

Uden at binde os i nogen Henseende i Erkeltheder kan jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi indser Nyttens af et saadant Bureau, vi ser ogsaa Faren ved det, men vi vil loyalt arbejde i det Udvalg, jeg haaber bliver nedsat, for at faa noget godt ud af de Principper, der er nedlagte i Lovforslaget.

Wiinblad: Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem. Jeg forstod ikke, hvorledes han egentlig opfattede Tarken om, at Pressebureauet skulde samarbejde med Fagforeningerne; thi han talte, synes jeg, baade for og imod. Han talte om, at det skulde ikke være Pressebureauet, men Konsulerne og Gesandterne, der skulde beskæftige sig med Arbejderspørgsmaalet i Udlandet. Det forekommer mig, at det nytter ikke stort, hvis Konsulernes og Gesandternes Indberetninger ikke kommer frem for Offentligheden; og det er det eneste, jeg har ønsket, at Offentligheden erfarede, hvad der er Sandheden om Arbejdsforholdene i Udlandet, og at Udlandet erfarede, hvad der er Sandheden om Arbejdsforholdene i Indlandet. Saa gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om Pressebureauet, han advarede imod Statsinstitutioner, han sagde noget om, at Fagforeningerne selv skulde tage Affære, og at Statsinstitutioner skulde man stille sig meget skeptisk overfor, det var ikke ad den Vej, man naede noget. Men snart tidligt omtalte det ærede Medlem velvilligt Konsulerne og Gesandterne. Det er ogsaa Stats-